

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

มันสำปะหลังเป็นพืชที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยมาก เพราะเป็นแหล่งรายได้และการจ้างงาน และเกี่ยวเนื่องกับเกษตรกรผู้ปลูกมันสำปะหลังกว่า 5 แสนครัวเรือน อีกทั้งสร้างรายได้จากการส่งออกผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังอีกกว่า 47,900 ล้านบาทต่อปี (ไชยา สะสมทรัพย์, 2551) โดยประเทศไทยเป็นประเทศที่มีการส่งออกผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังมากที่สุดเป็นอันดับ 1 ของโลก¹ แต่เป็นประเทศที่มีผลผลิตมันสำปะหลังมากเป็นลำดับที่ 3 ของโลก รองจากประเทศไนจีเรียและประเทศบราซิล²

มันสำปะหลังเป็นพืชที่มีจุดเด่นที่แตกต่างจากพืชอื่น นั่นคือ สามารถทนแล้งได้ดีและปลูกได้ในดินเกือบทุกชนิด อีกทั้งยังไม่ต้องบำรุงรักษามาก (ปรารธนา ไสดาบรรลุ, 2547) นอกจากนี้ มันสำปะหลังยังสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้หลากหลายและสามารถแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ที่ใช้เป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมต่างๆ ทั้งในประเทศและส่งออกต่างประเทศ ตั้งแต่อุตสาหกรรมอาหารมนุษย์ อาหารสัตว์ กาว สิ่งทอ ยา ไม้อัด กระดาษ ผลิตภัณฑ์บรรจุภัณฑ์ย่อยสลายได้ และการผลิตเป็นพลังงานทดแทนที่เรียกกันว่า “เอทานอล” ซึ่งกำลังเป็นที่กล่าวขานกันมากที่สุดในขณะนี้ จากจุดเด่นและประโยชน์ใช้สอยมากมายดังกล่าวจึงเป็นสาเหตุให้เกษตรกรนิยมปลูกมันสำปะหลังอย่างมาก

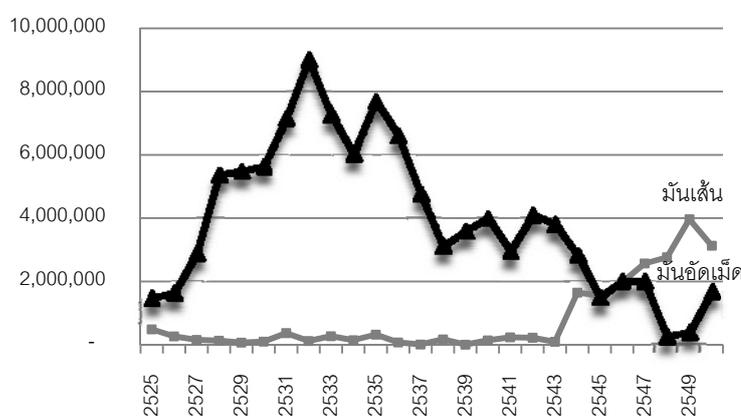
แม้ว่ามันสำปะหลังจะเป็นพืชที่ปลูกในประเทศไทยมานาน แต่การผลิตผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังเพื่อการส่งออกเกิดขึ้นอย่างเป็นทางการตั้งแต่ปี พ.ศ.2487 สาเหตุเกิดจากประเทศทั่วโลกส่วนใหญ่เกิดการขาดแคลนสินค้าอุปโภคบริโภคและวัตถุดิบในการผลิตของภาคอุตสาหกรรม โดยในปี พ.ศ.2498 ไทยส่งออกไปยุโรปเพื่อทดลองใช้ในการผลิตอาหารสัตว์ ปรากฏว่า ได้

¹ ประเทศไทยมีปริมาณการส่งออกผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังมากที่สุดในโลก โดยในปี พ.ศ.2550 ปริมาณการส่งออกผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังเท่ากับ 4,565,526 ตัน จากปริมาณการส่งออกทั้งหมด 5,580,726 ตัน (ไม่รวมแป้งมันสำปะหลัง) คิดเป็นร้อยละ 81.80 ของการส่งออกทั้งหมด (Global Trade Atlas)

² ประเทศไทยมีผลผลิตหัวมันสำปะหลังสดเท่ากับ 26,916 พันตัน โดยประเทศไนจีเรียเป็นประเทศที่มีผลผลิตหัวมันสำปะหลังสดมากที่สุดในโลก เท่ากับ 45,750 พันตัน รองลงมา คือ ประเทศบราซิล มีผลผลิตเท่ากับ 27,313 พันตัน (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร)

ผลผลิตอาหารสัตว์ที่ดี มีราคาถูก และได้รับการยอมรับจากผู้ใช้เป็นอย่างดี หลังจากนั้นเป็นต้นมา การผลิตและการส่งออกผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังได้รับเปลี่ยนแปลงและพัฒนาในรูปแบบจากมันเส้น มันอัดเม็ด จนเป็นมันอัดเม็ดแข็งในที่สุด (สมบุญ สิริประชัย, 2530)

ภาพที่ 1.1
การเปลี่ยนแปลงของปริมาณการส่งออกมันอัดเม็ด และมันเส้นของไทย
ปี พ.ศ.2525-2551 (หน่วย: ปริมาณ (ตัน))

ที่มา: สมาคมการค้ามันสำปะหลังไทย

การส่งออกผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังในอดีตที่ผ่านมา เป็นการส่งออกแบบเสรี ไม่มีการควบคุมปริมาณการส่งออก จนถึงปี พ.ศ.2525 ไทยได้ทำสัญญาจำกัดปริมาณการส่งออกโดยสมัครใจ (Voluntary Export Restraint Agreement: VER) กับสหภาพยุโรป โดยกำหนดปริมาณการส่งออกมันสำปะหลังของไทยในแต่ละปี และต่อมาในปี พ.ศ.2535 สหภาพยุโรปประกาศใช้นโยบายปฏิรูปการเกษตร (Common Agricultural Policy Reform : CAP Reform)¹ โดยลดราคาแทรกแซงธัญพืช ลดอัตราภาษีนำเข้าและลดการจ่ายเงินอุดหนุนการส่งออกธัญพืชภายในประเทศสมาชิก ทำให้สหภาพยุโรปหันไปใช้ธัญพืชที่ผลิตได้เองในการผลิตอาหารสัตว์มากขึ้นเพราะราคาธัญพืชถูกลง (สมบุญ สิริประชัย, 2530) ส่งผลให้ปริมาณการส่งออกมันอัดเม็ดของไทยปรับตัวลดลงจากที่เคยส่งออกไปสหภาพยุโรป 3-4 ล้านตันต่อปี ลดลงเหลือเพียง 4 แสนตันต่อปี ดังภาพ

¹ สหภาพยุโรป ประกาศใช้นโยบายปฏิรูปการเกษตร ครั้งที่ 2 ในปี พ.ศ.2543

ที่ 1.1 ทำให้ผู้ประกอบการของไทยเร่งหาตลาดใหม่เพื่อรองรับผลผลิตมันสำปะหลังส่วนเกินนี้ ในปี พ.ศ.2543 ไทยส่งมันเส้นไปประเทศจีนทดลองผลิตเป็นแอลกอฮอล์ ปรากฏว่า ผู้บริโภคให้การตอบรับเป็นอย่างดี ทำให้ผลผลิตส่วนเกินจากการยกเลิกคำสั่งซื้อของสหภาพยุโรปถูกทดแทนด้วยความต้องการมันสำปะหลังของประเทศจีน แต่แตกต่างกันเพียงรูปแบบสินค้าจากมันอัดเม็ดมาเป็นมันเส้น (ณัฐกานต์ วรสง่าศิลป์, 2551)

การส่งออกมันเส้นของไทยไปประเทศจีนเริ่มต้นประมาณปี พ.ศ.2544 โดยมีปริมาณการส่งออกเท่ากับ 1.01 ล้านตัน คิดเป็นร้อยละ 98.36 ของปริมาณการส่งออกมันเส้นทั้งหมดของไทย ซึ่งปริมาณการส่งออกมากกว่าปี พ.ศ.2543 ที่มีปริมาณการส่งออกเพียง 19,464.05 ตัน และปริมาณการส่งออกเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี พ.ศ.2544 เป็นต้นมา จนปี พ.ศ.2549 สามารถส่งออกมันเส้นได้มากถึง 3.92 ล้านตัน คิดเป็นร้อยละ 99.75 ของปริมาณการส่งออกมันเส้นทั้งหมดของไทย ในช่วงเวลาเดียวกันนั้น ประเทศไทยและประเทศจีนได้เห็นชอบและร่วมลงนามในความตกลงเร่งลดภาษีสินค้าผักและผลไม้ พิกัดอัตราภาษีศุลกากรที่ 07-08 ภายใต้กรอบการค้าเสรีอาเซียน-จีน¹ ในวันที่ 18 มิถุนายน 2546 โดยให้นำสินค้าในสองหมวดนี้มาเร่งลดภาษีระหว่างกันก่อนประเทศอาเซียนอื่นๆ โดยให้ลดอัตราภาษีให้เหลือร้อยละ 0 ภายในวันที่ 1 ตุลาคม 2546 (กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ) ภายหลังจากเปิดการค้าเสรีไทย-จีน ภายใต้กรอบอาเซียน-จีน พบว่า มันเส้นเป็นสินค้าที่ใช้สิทธิในการส่งออกไปประเทศจีนมากที่สุด จากตารางที่ 1.2 แสดงให้เห็นว่า ในปี พ.ศ.2549 ไทยสามารถส่งออกมันเส้นไปประเทศจีนได้มากกว่าร้อยละ 90 ของปริมาณการส่งออกสินค้าทั้งหมดในหมวดพิกัดอัตราภาษีศุลกากรที่ 07-08 และมันเส้นยังเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีการส่งออกสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 40 ของปริมาณการส่งออกผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังทั้งหมด ดังแสดงในภาพที่ 1.2

จากการที่ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังมีมูลค่าการส่งออกขยายตัวมากกว่า 10 เท่าในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ทำให้หลายฝ่ายมองว่าเป็นผลมาจากการลงนามในข้อตกลงดังกล่าว แต่จากการศึกษาของ ธรธร รัตนนฤมิตร และสมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์ (2548) กลับระบุว่าปัจจัยหลักที่ทำให้ประเทศจีนนำเข้ามันสำปะหลังจากไทยเพิ่มขึ้น คือ ประเทศจีนผลิตมันสำปะหลังไม่เพียงพอความต้องการใช้ภายในประเทศ และอุตสาหกรรมที่ใช้มันสำปะหลังเป็นวัตถุดิบมีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ มีการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมปศุสัตว์ของประเทศจีน ส่งผลให้ประเทศ

¹ รายละเอียดความตกลงเร่งลดภาษีสินค้าผักและผลไม้ พิกัดอัตราภาษีศุลกากรที่ 07-08 ภายใต้กรอบการค้าเสรีอาเซียน-จีน ดูในภาคผนวก จ

จีนมีความต้องการน้ำมันสำปะหลังเพิ่มขึ้น ทำนองเดียวกัน ญัฐิกานต์ วรสง่าศิลป์ (2551) พบว่าเป็นผลมาจากความต้องการนำเข้าน้ำมันเส้นเพื่อใช้ในการผลิตแอลกอฮอล์เพื่อผลิตสุราและเอทานอล ดังนั้น จึงน่าจะมีเหตุผลในการสนับสนุนการขยายตัวดังกล่าวมากกว่าการขยายตัวที่เกิดจากข้อตกลงเขตการค้าเสรีเพียงสาเหตุเดียว จึงน่าสนใจที่จะศึกษาว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่ออุปสงค์การส่งออกน้ำมันเส้นของไทยไปประเทศจีน

ตารางที่ 1.1

ปริมาณและมูลค่าการส่งออกน้ำมันเส้นของไทย ปี พ.ศ.2543-2551

หน่วย: ปริมาณ (พันตัน), มูลค่า (พันล้านบาท)

ปี	การส่งออกน้ำมันเส้นทั้งหมด		การส่งออกน้ำมันเส้นไปจีน	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
2543	34.02	94,234.85	19.46	53,982.43
2544	1,033.93	2,690,151.67	1,017.07	2,633,271.71
2545	1,369.03	4,082,805.87	1,328.76	3,968,377.84
2546	1,812.37	5,352,891.75	1,805.69	5,326,760.44
2547	2,805.99	8,640,697.14	2,787.05	8,581,095.84
2548	2,772.94	11,938,531.97	2,763.30	11,888,029.25
2549	3,930.29	16,207,932.38	3,920.50	16,162,261.53
2550	2,680.45	11,135,704.16	2,630.97	10,903,932.80
2551	1,202.46	6,539,800.54	1,130.92	6,153,649.17

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

ตารางที่ 1.2

ปริมาณและสัดส่วนการส่งออกมันเส้นของไทย พิกัดอัตราภาษีศุลกากรที่ 0714 โดยเปรียบเทียบ
สินค้าในกลุ่มแร่ลดภาษีระหว่างไทย-จีน พิกัดอัตราภาษีศุลกากรที่ 07-08 ปี พ.ศ.2541-2551

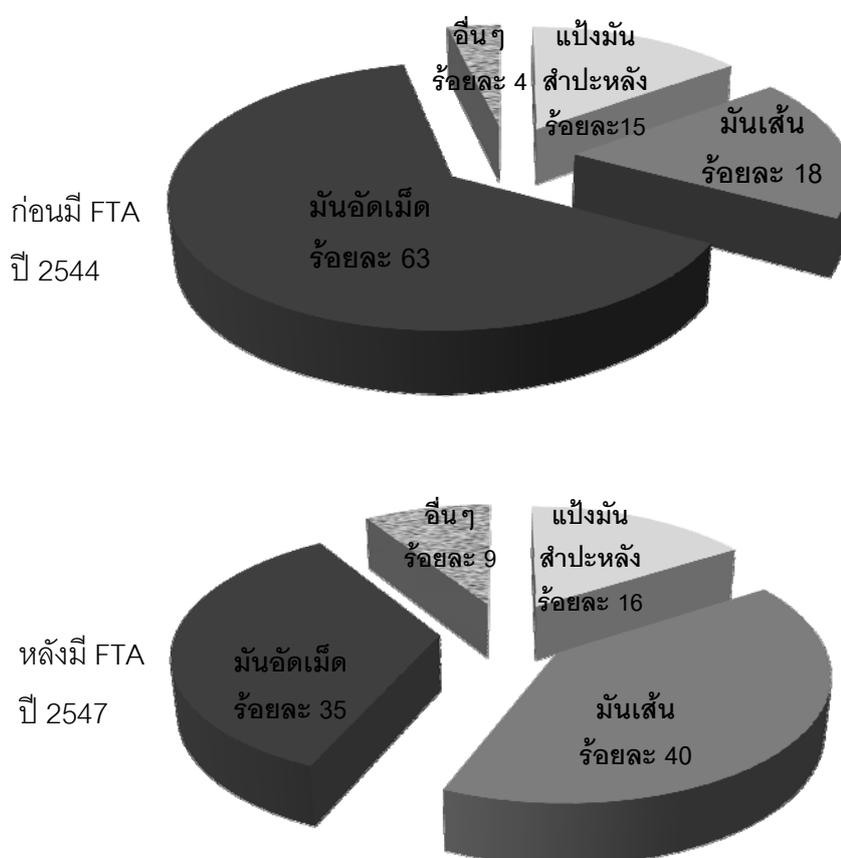
หน่วย: ปริมาณ (พันตัน), สัดส่วน (ร้อยละ)

ปี	การส่งออกมันเส้น	การส่งออกสินค้า	สัดส่วน
	พิกัด 0714	พิกัด 07-08	
2541	184	186	98.82
2542	187	202	92.49
2543	65	101	64.42
2544	1,691	1,732	97.62
2545	1,473	1,518	97.04
2546	1,835	1,922	95.44
2547	2,787	2,996	93.03
2548	2,763	3,027	91.28
2549	3,821	4,043	94.51
2550	2,931	3,201	91.58
2551	1,273	1,571	81.01

ที่มา: Global Trade Atlas

ภาพที่ 1.2

สัดส่วนของปริมาณการส่งออกมันสำปะหลังของไทย ก่อนและหลังความตกลงแรงกดดันภาษีสินค้า ผักและผลไม้ พิกัดอัตราภาษีศุลกากรที่ 07-08 ภายใต้กรอบการค้าเสรีอาเซียน-จีน แยกตามผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง

จากการเปลี่ยนแปลงของตลาดหลักผลิตภัณฑ์มันเส้น (ประเทศจีน) ส่งผลกระทบต่อผลผลิตมันสำปะหลังของไทย กล่าวคือ เมื่อราคามันเส้นในตลาดโลกสูงขึ้น เนื่องจากความต้องการที่เพิ่มสูงขึ้น จะส่งผลให้ราคาส่งออกมันเส้นและราคาหัวมันสำปะหลังสดที่เกษตรกรได้รับสูงขึ้นตามไปด้วย จึงจูงใจให้เกษตรกรขยายพื้นที่การผลิต โดยในปี พ.ศ.2551 ราคาส่งออกมันเส้นของไทย เท่ากับ 5,439 บาทต่อตัน (หรือ 5.43 บาทต่อกิโลกรัม) เพิ่มขึ้นจาก 2,602 บาทต่อตัน (หรือ 2.60 บาทต่อกิโลกรัม) ในปี พ.ศ.2544 ทำให้ราคาหัวมันสำปะหลังสดที่เกษตรกรได้รับมี

ราคาสูงขึ้นด้วย จาก 0.77 บาทต่อกิโลกรัม ในปี พ.ศ.2544 เป็น 1.88 บาทต่อกิโลกรัม ในปี 2551 ส่งผลให้พื้นที่เพาะปลูกมันสำปะหลังเพิ่มขึ้นเป็น 7.75 ล้านไร่ ในปี พ.ศ.2551 จากที่มีพื้นที่เพาะปลูกเพียง 6.91 ล้านไร่ ในปี พ.ศ.2544 ทำให้ได้ผลผลิตหัวมันสำปะหลังสดเพิ่มขึ้นจาก 18.3 ล้านตันต่อปี ในปี พ.ศ.2544 เป็น 25.5 ล้านตันต่อปี ในปี พ.ศ.2551 (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร)

ในทางตรงข้าม ถ้าหากสถานการณ์ในตลาดโลกซบเซา ก็จะส่งผลให้ราคาส่งออกมันเส้นและราคาหัวมันสำปะหลังสดที่เกษตรกรได้รับลดลง ทำให้ปริมาณการส่งออกมันเส้นลดลงด้วย จากตารางที่ 1.1 แสดงให้เห็นว่า ปริมาณการส่งออกมันเส้นเริ่มลดลงตั้งแต่ปี พ.ศ.2550 จาก 2.68 ล้านตัน มาเป็น 1.20 ล้านตัน ในปี พ.ศ.2551 ทั้งที่ปีก่อนหน้า ไทยยังสามารถส่งออกมันเส้นได้มากถึง 3.93 ล้านตัน นอกจากสถานการณ์ในตลาดโลกแล้ว สถานการณ์ในประเทศเองก็มีความสำคัญ เช่น ราคาหัวมันสำปะหลังสดที่เกษตรกรได้รับต่ำลง ปัญหาขาดแคลนแรงงานและค่าจ้างแรงงานเพิ่มสูงขึ้น ประกอบกับภาวะเศรษฐกิจเกิดภาวะหดตัว อีกทั้งมันสำปะหลังเป็นผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่ต้องใช้ระยะเวลาในการผลิต จึงมีความล่าช้าในการปรับแผนการผลิต ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาต่อปริมาณการผลิตมันสำปะหลัง ดังนั้น หากเกิดการเปลี่ยนแปลงจากสถานการณ์ตลาดโลก สถานการณ์ตลาดหลักของมันเส้น (ประเทศจีน) ภาวะการผลิตในประเทศไทยและปัจจัยอื่นๆ จะทำให้เกษตรกรผู้ปลูกมันสำปะหลังมีการปรับตัวหรือรับมืออย่างไรบ้าง เพื่อให้ตนเองยังคงสามารถผลิตหัวมันสำปะหลังสดได้ภายใต้ภาวะการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวข้างต้น เพราะฉะนั้น จึงต้องการศึกษาว่าเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์การส่งออกมันเส้นของไทยไปประเทศจีน เกษตรกรผู้ปลูกมันสำปะหลังจะมีการปรับตัวหรือปรับเปลี่ยนการผลิตมันสำปะหลังอย่างไร

ประเทศไทยมีพื้นที่การเพาะปลูกมันสำปะหลังเท่ากับ 7.75 ล้านไร่ โดยมีภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นภาคที่มีพื้นที่เพาะปลูกมันสำปะหลังมากที่สุด และจังหวัดนครราชสีมา เป็นจังหวัดที่มีพื้นที่เพาะปลูกและผลผลิตมากที่สุด คือ มีพื้นที่ปลูกเท่ากับ 1.97 ล้านไร่ คิดเป็นประมาณร้อยละ 17.54 ของพื้นที่การเพาะปลูกทั่วประเทศ และมีผลผลิตรวมเท่ากับ 6.5 ล้านตัน คิดเป็นประมาณร้อยละ 25.48 ของผลผลิตทั่วประเทศ โดยอำเภอครบุรี มีพื้นที่เพาะปลูกและผลผลิตรวมมากที่สุด คือ มีพื้นที่เพาะปลูกเท่ากับ 2.48 แสนไร่ และมีผลผลิตเท่ากับ 1.11 ล้านตัน รองลงมาคือ อำเภอเสิงสาง มีพื้นที่เพาะปลูกเท่ากับ 2.25 แสนไร่ และมีผลผลิตเท่ากับ 1.08 ล้านตัน แต่อำเภอเสิงสางเป็นอำเภอที่มีผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่มากกว่าที่สุด คือ 4,885 กิโลกรัม (สำนักงาน

เศรษฐกิจการเกษตร) และยังเป็นที่ตั้งของวิสาหกิจชุมชนคนรักการเกษตร “เอี่ยมเฮง” ซึ่งเป็นวิสาหกิจชุมชนที่เกิดจากเกษตรกรที่ยากจนและขาดแคลนที่ดินทำกินมารวมกลุ่มกันในการประกอบอาชีพปลูกมันสำปะหลัง สามารถสร้างรายได้ประมาณ 20 ล้านบาทต่อปี ปัจจุบันได้รับการคัดเลือกจากสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (สปก.) ให้เป็นพื้นที่นำร่องในการจัดตั้ง “นิคมการเกษตร” ดังนั้น วิสาหกิจชุมชนคนรักการเกษตร “เอี่ยมเฮง” ตำบลกุดโบสถ์ อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา จึงเป็นพื้นที่ที่น่าสนใจจะทำการศึกษาว่าหากเกิดการเปลี่ยนแปลงปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์การส่งออกมันเส้นของไทยไปประเทศจีน จะก่อให้เกิดการปรับตัวของเกษตรกรผู้ปลูกมันสำปะหลังอย่างไรบ้าง

จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้นนี้เอง จึงเป็นที่มาของการศึกษาว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่ออุปสงค์การส่งออกมันเส้นของไทยไปประเทศจีน และเกษตรกรผู้ปลูกมันสำปะหลังจะมีการปรับตัวอย่างไรบ้าง หากเกิดการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยดังกล่าวข้างต้น

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์การส่งออกมันเส้นของไทยไปประเทศจีน
2. ศึกษาการปรับตัวของเกษตรกรผู้ปลูกมันสำปะหลัง เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์การส่งออกมันเส้นของไทยไปประเทศจีน **กรณีศึกษา** วิสาหกิจชุมชนคนรักการเกษตร “เอี่ยมเฮง” ตำบลกุดโบสถ์ อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา

1.3 ขอบเขตการศึกษา

1. การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์การส่งออกมันเส้นของไทยไปประเทศจีน กำหนดขอบเขตของการศึกษาเฉพาะการส่งออกมันเส้นของไทยไปประเทศจีน พิกัดอัตราภาษีศุลกากรที่ 0714 เท่านั้น
2. การศึกษาการปรับตัวของเกษตรกรผู้ปลูกมันสำปะหลัง เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์การส่งออกมันเส้นของไทยไปประเทศจีน กำหนดขอบเขตของการศึกษาเฉพาะวิสาหกิจชุมชนคนรักการเกษตร “เอี่ยมเฮง” ตำบลกุดโบสถ์ อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา

1.4 วิธีการศึกษา

1. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.1 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) สามารถเก็บรวบรวมจากแหล่งต่างๆ ดังนี้ ข้อมูลจากหน่วยงานราชการจีน เช่น สำนักงานสถิติแห่งชาติจีน ได้แก่ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ อัตราแลกเปลี่ยน และข้อมูลจากหน่วยงานราชการไทย เช่น กรมเศรษฐกิจการเกษตร กรมศุลกากร สมาคมที่เกี่ยวข้องกับมันสำปะหลัง ได้แก่ ปริมาณและมูลค่าการส่งออกมันเส้นของไทยไปประเทศจีน ราคาส่งออกมันเส้น เป็นต้น

1.2 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์สมาคม วิสาหกิจชุมชน และเกษตรกรที่เกี่ยวข้องกับการผลิตและการค้ามันสำปะหลังของไทย โดยอาศัยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยไม่ใช้แบบสัมภาษณ์

2. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

1.1 การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูล ทฤษฎีที่ได้จากแหล่งต่างๆ และข้อเท็จจริงที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกในการหาปัจจัยที่มีผล ต่ออุปสงค์การส่งออกมันเส้นของไทยไปประเทศจีน โดยอาศัยสมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple regression model) และศึกษาด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares)

1.2 การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูล ทฤษฎีที่ได้จากแหล่งต่างๆ และข้อเท็จจริงที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกมาสนับสนุนข้อมูล ทฤษฎีดังกล่าว เพื่อให้ทราบว่าเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์การส่งออกมันเส้น ของไทยไปประเทศจีน จะทำให้เกษตรกรผู้ปลูกมันสำปะหลังมีการปรับตัวอย่างไร

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ทราบว่าปัจจัยใดบ้างที่เป็นตัวกำหนดอุปสงค์การส่งออกมันเส้นของไทยไป ประเทศจีน เพื่อนำไปใช้ในการคาดคะเนอุปสงค์ในอนาคต และทำให้ทราบว่าเมื่อเกิดการ เปลี่ยนแปลงในปัจจัยต่างๆ ข้างต้นแล้ว เกษตรกรผู้ปลูกมันสำปะหลังมีการปรับตัวเพื่อรองรับกับ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างไรบ้าง อันจะเป็นประโยชน์แก่บุคคลต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจน รัฐบาลสามารถใช้เป็นแนวทางในการพิจารณา กำหนดนโยบายหรือแผนงานที่เหมาะสมต่อไป